

Formanden
Danmarks Apotekerforening
Kanonbådsvej 10 · Postboks 2181 · 1017 København K
Telefon 33 76 76 00

apotek

Folketingets Sundhedsudvalg
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

27-08-2010

Kære medlemmer af Folketingets Sundhedsudvalg

Til orientering sendes vedlagt kopi af mit brev til Preben Rudiengaard i anledning af den seneste tids debat om apotekernes priser på håndkøbslægemidler.

Med venlig hilsen

Niels Kristensen

Bilag

MF Preben Rudiengård
Venstre
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

- kopi -

27-08-2010

Kære Preben Rudiengård

Forskelle i apotekernes priser på visse produkter har de seneste dage fået en del omtale i pressen, hvor også du har udtalt dig kritisk.

Jeg skal med det samme understrege, at jeg har stor forståelse for, at det kan opleves som utilfredsstillende og forvirrende, at priserne på lægemidler ikke er ens på de danske apoteker. Jeg bryder mig heller ikke om tanken om, at syge danskere skal gå på jagt efter "ugens tilbud" for at finde det billigste sted at skaffe et nødvendigt lægemiddel. Tidligere var det da også sådan, at alle apoteker havde ens priser på alle lægemidler. Og sådan er det stadig på de lægemidler, som er apoteksforbeholdte.

Men for de lægemidler, som ikke er apoteksforbeholdte, skal det enkelte apotek selv fastsætte sin udsalgspris. Det gælder, også når lægemidlet udleveres efter recept. Og det er understreget i lovgivningen, at det enkelte apotek ikke i sin prissætning må tage én pris for lægemidlet, hvor der ydes tilskud efter sundhedsloven og en anden pris for det samme lægemiddel, hvor der ikke ydes tilskud.

De uens priser på håndkøbslægemidler er altså en direkte konsekvens af den liberalisering, som et flertal i Folketinget i 2000 besluttede for visse dele af sortimentet af håndkøbslægemidler. Formålet var at skabe øget tilgængelighed (ved at andre end apotekere kunne forhandle lægemidlerne) og lavere priser (ved at sætte prissætningen fri).

Når man kritiserer apotekerne og Apotekerforeningen for, at der ikke er ens priser på de lægemidler, som også andre end apotekerne kan sælge, må jeg derfor melde "hus forbi".

Apotekerforeningen har flere gange gjort opmærksom på, liberaliseringen hverken har medført en øget tilgængelighed (ud over for enkelte lægemiddelgrupper) eller har medført lavere priser, nærmest tværtimod. Priserne for de liberaliserede håndkøbslægemidler er nemlig i perioden 2000 til 2008 steget med cirka 15 procent. Anderledes ser det ud for de apoteksforbeholdte lægemidler, hvor der gælder en informations- og substitutionspligt. Fra 2000 til og med 2009 har der været et samlet prisfald på de apoteksforbeholdte lægemidler på cirka 31 procent.

Alligevel har Folketinget og myndighederne flere gange siden liberaliseringen i 2000 udvidet området for de liberaliserede lægemidler. Senest har Lægemiddelstyrelsen i august 2010 offentliggjort en ny praksis for fastlæggelse af hvilke lægemidler, der skal være apoteksforbeholdte og hvilke, der skal kunne sælges uden for apotek. Den ny praksis indebærer, at alle håndkøbslægemidler som udgangspunkt efter en periode på 2 år vil blive liberaliserede og dermed være omfattet af fri prisdannelse.

At opfordre apotekerne til at ensrette priserne på de ikke apoteksforbeholdte lægemidler er efter min opfattelse det samme som at fralægge sig ansvaret for konsekvenserne af den liberalisering, som Folketinget har besluttet. Det er samtidig en opfordring, hvor man tilsyneladende overser konkurrencelovens forbud mod prisaftaler og karteldannelse.

Situationen viser klart en af "bagsiderne af liberalisering", og en ændring heraf kræver politiske og lovgivningsmæssige initiativer.

Det står ikke helt klart for mig, om din kritik omfatter prissætning på samtlige håndkøbslægemidler eller alene, når der er tale om lægemidler udleveret efter recept.

Såfremt der er bred politisk modvilje mod prisdifferencer på alle typer af håndkøbslægemidler, vil den bedste løsning efter min opfattelse være at genindføre apoteksforbeholdet for dermed at sikre ens priser, priskonkurrence blandt leverandører afledt af apotekets substitution og en fast lav apoteksavance på samtlige lægemidler.

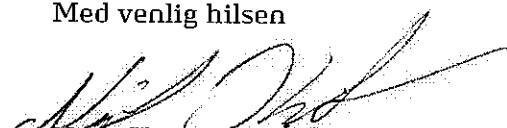
Hvis kritikken udelukkende retter sig mod forskellige priser for håndkøbslægemidler udleveret efter recept, vil vi også være indstillede på at medvirke til en løsning her. En sådan løsning kræver en udtrykkelig regulering, som forpligter leverandøren til også for disse lægemidler at fastlægge og indmelde en fast indkøbspris for apoteket, og som regulerer apotekets udsalgspriser i disse tilfælde.

Hvis en tilsvarende regulering på området for lægeordnede ernæringspræparater er mulig og politisk ønsket, medvirker vi også gerne til det forudsat naturligvis, at de faste/ens udsalgspriser også gælder for de leverandører, som har adgang til at sælge ernæringspræparater direkte til forbrugerne.

Er der politisk ønske om at ændre reglerne, bidrager vi gerne positivt til tiltag, som kan sikre patienterne ens priser. Men indtil da må og skal vi på apotekerne agere i henhold til de regler, som lovgiver i forbindelse med liberaliseringen har fastlagt. Og jeg synes ikke, at det er rimeligt at kritisere os for det.

Kopi af dette brev er sendt til Folketingets Sundhedsudvalg samt indenrigs- og sundhedsminister Bertel Haarder.

Med venlig hilsen

Niels Kristensen